

mevzu

kafasına göre çıkar #3

Yaşasın 1 Mayıs

mevzu çıktı

Karşı çıkmak istediğim evler, koltuklar, halılar, müzikler, öğretmenler var. Karşı çıkmak istediğim kurallar var.

Bir haykırış! Küçük dünyanız sizin olsun.

Tezer Özlü

İnadına Yaşayacaksın Arkadaş

muhammed felsefe

Twitter özgürlüğü=ifade özgürlüğü

Sosyal medyada herkes her istediği şeyi

paylaşabiliyor yada paylaşamıyor!

Geçtiğimiz günlerde Fazıl Say'a açılan davanın bunun en net göstergesi.

Sonuç ne mi?

10 ay hapis!

AKP iktidarı ile birlikte artan kitap yasaklamaları, vatan hainliği suçlarına bir yenisini eklenmiş oldu böylece.

Paylaşmayacaksın öyle twitter da mivitter da aykırı bir şeyler,

Konuşmayacaksın, hatta düşünmeyeceksin arkadaş

Sen ne düşünüyorsun öyle kara kara!

diye 10 ay hapis cezası verirler insana.

Aydın olmayacaksın mesela; ha istiyorsan akıl insan(!) olabilirsin

Barışı getirecekler ya bir çırpıda

(otuz yıldır gelemeyen bir barışı)

Üniversiteli olmayacaksın yumurta attın diye

soruşturma açarlar, fışlenirsin, ceza alırsın...

Akademisyende olmayacaksın mâlum 50/D kırımını

Yok yok böyle olmaz kaldıracaksın başını arkadaş

isyan edeceksin, inadına düşüneceksin,

sorgulayacaksın.

Bir üniversiteli olarak akıl insanlara aklınla

ders vereceksin.

Düşüncelerini herşeye rağmen ifade edeceksin.

İfadeye özgürlüğün olmadığı bu ülkede;

ifadeye özgürlük için mücadele edeceksin,

yoksa bu baskı ortamın da yok olup gidersin,

hem de son hücrene kadar..

İnadına yaşayacaksın arkadaş!

Ben dilenci değilim

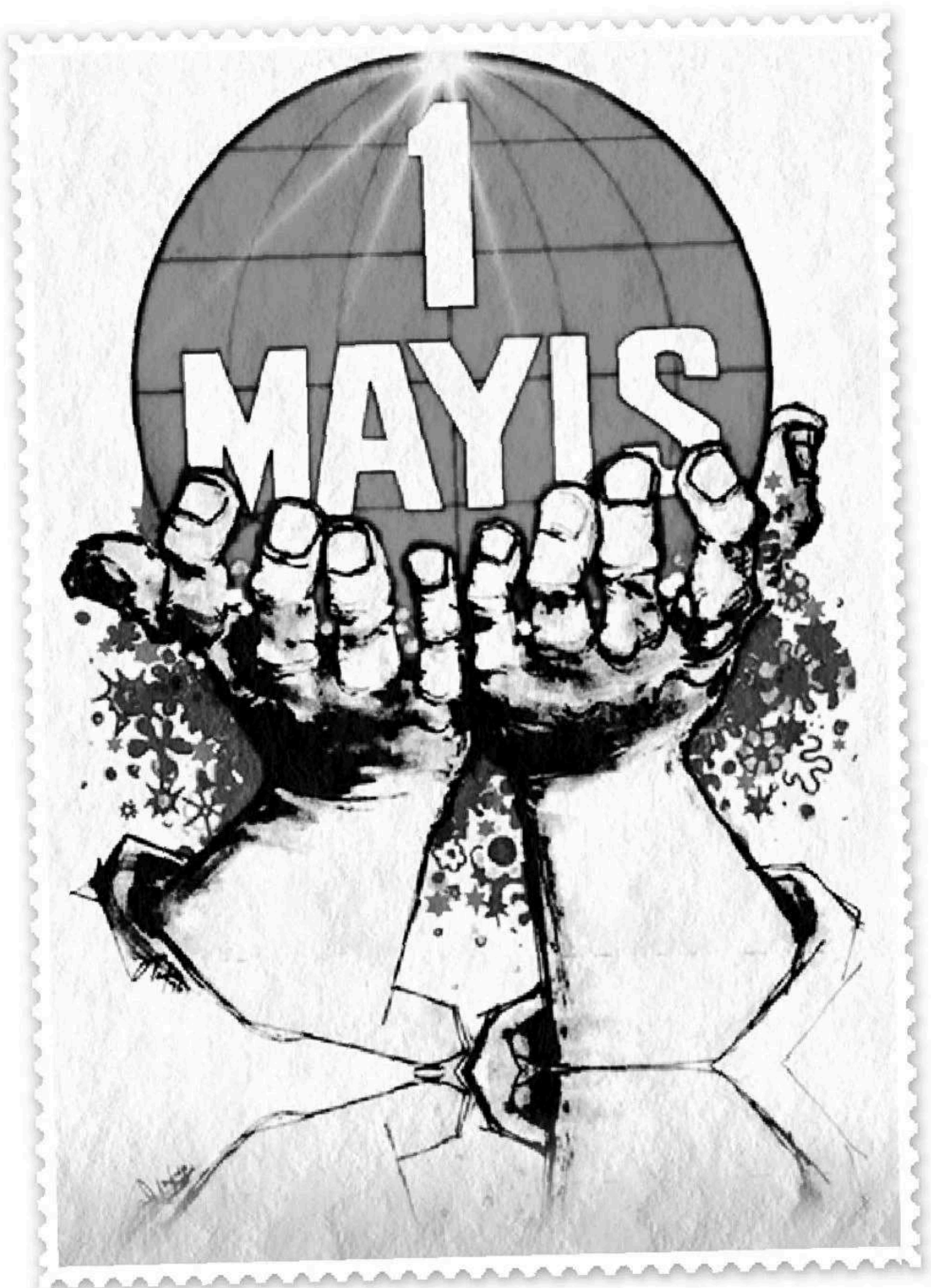
tuğçe antropoloji

Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar'ın yanına üniversite öğrencisi olan, kemoterapi gördüğü için saçları dökülmüş genç bir kadın yaklaştı. Tek derdi kendisi gibi yüzlerce kanser hastasının sorunu olan ilaçlarına ulaşamamaktı ve yardım edeceğini düşündüğü için bunu bakana söyledi. Bakanın tepkisi ise herkesi şaşırttı. Genç kadının eline biraz para sıkıştırdı ve 'Al bu parayı ilaçlarını da kendin al.' Dedi. Buda yetmezmiş gibi parayı düşürmemesi için sıkı sıkıya tembihledi.

Bakanın camiden çıkmasını bekleyen genç kadını polisler ikna etmeye çalıştı. Bakan elinden gelen yardımı yapmıştı onlara göre daha ne yapacaktı almıştı parasını işte çekip gitmeliydi ki Bakanlarının forsuna bir zarar gelmesin. Ama öyle olmadı. Bakanın camiden çıkması üzerine genç kadın ona yaklaştı ve "Sadece yanlış anlaşıldım. Ben dilenci değilim. İnsanlık konusunda bir kez daha hayal kırıklığına uğradım. Görüyorum ki çaresizliği hiç tatmamışsınız hayatınızda" dedi.

Evet haklıydı. Çaresizliği tatmamıştı onlar hiç. Bir yerlere gelebilmek bir şeyler yapabilmek için hep birilerinin eteğinde el pençe divan durmuştu. Hiç beklemediği bu tepki onu şaşırtsa da belki biraz düşündürdü. İnsanlıktan nasibini neden almadığını, çaresiz bir insana tek yardımın para olmadığını öğretti mi bilemem ama kimler tarafından yönetildiğimizi bize bir kez daha gösterdi. Bizde Sayın Bakanımıza kalp nakli için para mı versek acaba? Ve unutmayın; "Siz yardım edilmiş yoksullar istiyorsunuz biz ise ortadan kaldırılmış yoksulluk".

*İnsanlıktan
nasibini neden
almadığını,
çaresiz bir
insana tek
yardımın para
olmadığını
öğretti mi
bilinmez ama
kimler tarafın-
dan "yönetildi-
ğimizi" bize bir
kez daha
gösterdi*

Geri sayım başladı:

1 Mayıs'a gidiyoruz

Bu sene 1 Mayıs üniversiteliler için farklı bir anlam taşıyor. Fikriyle, sesiyle ve coşkusuyla üniversitelere baharı erken getiren üniversiteliler gücünü 1 Mayıs'ta göstermeye hazırlanıyor.

Öncelikle şu kafa karışıklığını üzerimizden atmamız gerekiyor: bir üniversiteli işçi bayramı diye anılan bir bayrama neden katılır? Bulduğumuz koşulda çoğunlukla aşılmış olan bu tartışma hala kafa karışıklığına sebep olabilmekte. Üniversite 1 Mayıs'a katılmakla yükümlüdür çünkü üniversiteli aydın karakterine sahiptir. Bu aydın karakteri üniversitesinde bilgiyi, kültürü yeniden üretmeye sebep olduğu gibi; toplumsal olaylara duyarlı olma, ülkede ve dünyada olup bitenlere karşı ses çıkarmayı, söz söylemeyi de zorunlu kılmaktadır. Üniversite 1 Mayıs'a katılmakla yükümlüdür çünkü üniversiteli kimliği onu güvencesiz çalışan işçilerin, ezilen halkların, tacize uğrayan kadınların yanında olmayı gerektirir. Yaşam alanlarımızı talan alanlarına çevirmeye çalışanlara karşı öfkelerini kusma hakkını fazlasıyla vermektedir.

Evet, bu öfke üniversiteye aittir ve en fazla da üniversiteye yakışmaktadır. Yıllardır üniversiteliler öfkelerini nasıl en geniş kitleler halinde yumurtalarıyla, protesto eylemleriyle gösterdiyse 1 Mayıs alanlarında da üniversiteliler kendilerini en coşkulu biçimde gösterdi. Yasaklı olan 1 Mayıs'larda inatla 1 Mayıs'ı kutlama kararlılığını en önde gösterenler üniversitelilerdi.

Bu sene 1 Mayıs üniversiteliler için farklı bir anlam taşıyor demiştik. Bunun farklı alt koşulları mevcut. Eskişehir'de özel güvenlik şiddetine karşı toplananlar, ODTÜ'de ayağa kalkanlar, KTÜ'de tiyatro haklarını yine tiyatro yaparak savunanlar, Beyazıtta binler olup gericiliğe, faşizme meydan okuyanlar bu alt koşulları açığa çıkarmıştır. Yükselen öğrenci hareketiyle birlikte 1 Mayıs alanını doldurmak kalmıştır sadece.

Şimdi çantalarımıza öfkemizi ve umudumuzu koyarak yola düşmenin zamanı. Açığa çıkan üniversite gücünü ülkeyi karanlığa boğmaya çalışanların ve halkı gittikçe yoksullaştıranların suratına çarpmanın, baharı üniversitelere erken getiren biz üniversiteliler için 1 Mayıs ayağa kalkma zamanıdır!

**Felsefe-Sosyoloji öğrencileri
üniversite kortejinde buluşuyor
1 Mayıs alanına yürüyor!**

Felsefe-Sosyoloji Kolektifi
Katılmak için: **05367758327**

Cumhuriyet tarihinin ilk öğrenci eylemi

1924 parasız ulaşım

1924 yılının bahar aylarında, Türkiye Cumhuriyeti yabancı şirketlerle Osmanlı Devleti arasında yapılan anlaşmalarla ilgili toplantılar yapmaya başlar. Bazı anlaşmalar tekrar gündeme gelir ve yeni şartlar konuşulur. İmzalanan anlaşmalardan biri de işletmesi Belçikaya ait olan tramvay taşımacılığı üzerinedir. Bu anlaşmaya göre, öğrenciler öğrenci kimliklerini gösterdikleri takdirde tramvaya bindiklerinde tam biletin yarısı kadar ücret ödeyeceklerdir. Fakat Belçikalı şirket, anlaşmayı gözardı ederek, öğrencilerden tam bilet parası olan 40 parayı istemekte ısrar etmektedir.

Öğrenciler ise bu duruma tepkilidir. Bugünkü adıyla İstanbul Üniversitesi öğrencileri ile tramvay görevlisi arasında sürekli tartışma yaşanmaktadır. Tartışmaların büyümesi, ve neredeyse her gün tramvay görevlisi ile öğrencilerin bilet parası konusunda kavgalarının yaşanması üzerine şirket yetkilileri emniyete başvurarak güvenliğin sağlanması için her tramvayda bir sivil polisin görev yapmasını isterler.

Cumhuriyet hükümeti Belçikalı şirketle öğrencilerin 20 para ödemesi üzerine anlaşma imzalamış olmasına rağmen, emniyet yetkilileri şirketin başvuru-

sunu kabul eder ve her tramvayda bir sivil polis görev yapmaya başlar.

Yapılan hukuksuzluklara karşı İstanbul Üniversitesi öğrencileri Cumhuriyet tarihinin ilk (öğrenci) eylemini yapma kararı alırlar. Öğrenciler haklarının arkasında durup, sonuna kadar mücadele etmeye kararlıdırlar. Alınan eylem kararına göre öğrenciler, 15 Kasım 1924'te İstanbul'un farklı tramvay duraklarından tramvaylara binerek tramvay görevlisine 20 para vereceklerdir.

İstanbul'un farklı duraklarından tramvaya binen öğrencilerden 3 tıp fakültesi öğrencisi Harbiye durağında tramvay görevlisiyle tartışmaya başlarlar.

Bunun üzerine şoför, tramvayı Belçikalı şirket görevlilerinin olduğu ve tramvay bakımının yapıldığı bir yere götürür. Tartışma büyür ve görevliler öğrencilere şiddet uygularlar. Bu sırada silah sesleri duyulur; polis öğrencilere ateş etmiş, 2 öğrenciyi öldürmüştür. Yaşananların üzerine Belçikalı şirket 40 para ısrarcı olmamış, öğrenci kimliği gösteren öğrencilerden tam biletin yarısı kadar ücret almayı kabul etmiştir. 2 öğrencinin polis tarafından öldürülmesi hafızalara kazınmış bugün de devam eden toplu taşımada öğrenci indiriminin önünü açmıştır.

deniz sosyoloji

Yeşerecek çocuklar kentleşme kurbanı

burcu sosyoloji Türkiye nüfusunun yüzde 70'i kentlerde yaşamaktadır. Son 50 yıldır ekonomik-sosyal ve son 16 yıldır süren olan çatışma ortamı nedeniyle süren iç göçler sonucu kentlerin nüfusu hızla artmıştır. 1950'li yıllarda yüzde 2.8 olan nüfus artışı 1990'lı yıllarda yüzde 2'ye düşmüş olmasına karşın, nüfusun hızla kentlerde yığıldığı izlenmektedir.

Doğu ve Güneydoğu bölgesinde 16 yıldır süren çatışma ortamı asrın en büyük göç olaylarına neden olmuş, bölgeden zorla göç ettirilen 4 milyon insan metropoller başta olmak üzere kentlere akın etmiştir. Marmara Bölgesi'nde, nüfusun dörtte üçü kentlerde yaşamaktadır. Kentlerin kuruluşu bazen kendiliğinden bazen de belli bir sistematığa bağlı olarak oluşur. Sistemantik şehir planlamasından geçtikten sonra kurulan şehirler daha hızlı büyür ve belli bir standarda ulaşması daha az sancılı olur. Kentleşme sürecinde metropol şehre olmaya aday yerleşim birimleri sürekli bir değişim içindedir. Bu süreçte özellikle göç alan şehirlerde hızlı değişimler yaşanır. Gelişim sürecinde şehirliler modern hayata entegre olmaya çalışırken köyden göç eden insanların şehir hayatına ayak uydurmaya çalışması ve kendilerini yenilemeleri gerekmektedir. Ve bu değişim de toplumda kültürel değişimlere neden olmuştur.

Bireyin üretim değerlerinden oluşan her şey o toplumun kültürünü oluşturur. Bir kentin ürettiği her değer de, o kentin kültürünü oluşturur.

Köyden kente daha iyi bir iş, daha iyi ev, daha iyi sosyal kültürel çevre edinilebilmek için göçen kitleler, kentin hazır olmayan sosyal altyapısından bu özlemlerini ve amaçlarını gerçekleştirecek araçları bulamadıkları için; anomik kentleşme ve kentleşme döngüsüne girmektedirler. Ne tam köylü ne de tam kentli olabilen kitleler, anomi ve yabancılaşıma olasılığı ile karşı karşıya kalmaktadırlar.

Kentler kırsal kesime göre daha fazla imkânlarla sahiptir. Kentlerin özgür havası, daha geniş bir kümeye sahip olma duygusu, eğitim, sağlık, sosyal ve kültürel etkinlikler gibi imkânların eklenmesi kentlerin çekiciliğini arttırmaktadır.

"İnsanlara ve kentlere değer vermek için ille de yıkımlarına mı tanık olmak gerekir?" demiştir. Celal İnal.

Geri sayım

alpay sosyoloji

Akşam yemeği için lüks bir restoran seçmişlerdi. Kadının akli özel bir gün olmadığı halde dışarıda ve daha da ilginç böylesine bir restoranda akşam yemeği yiyor oluşlarındaydı. Bir şey mi kutlanacak diye düşünürkenki gerginliğinin bir benzeri sinema salonunda yaşanıyordu. İzleyiciler, kadının sandalyesinin altında bir bomba olduğunu biliyorlardı ve geri sayımdan söz etmenin uğursuzluk getireceğine inanıyorlardı. Sandalyesinin altında bomba bulunan kadınla izleyicilerin arasındaki ortak nokta sadece gergin olmaları değil gerginlikleriyle beraber oturdukları yerlerin altındaki bombalardan bihaber olmalarıydı. Tıpkı bunu okuyan kişinin gergin ve altındaki bombadan habersiz oluşu gibi. Tabii bu iç içe geçmeli gerginlik ve bomba yüklü hikayenin

yazarı da altında bomba olan bir sandalyenin üzerinde oturuyor ama bir farkla: tüm bombaları yerleştiren kişi kendisi ve talihsizcedir ki az sonra geri sayımdan bahsedecek.

Henüz onbeş yaşındaydı

İşte geldiğimiz bu noktada kendimize sormamız gerekiyor. Bu şiddeti önlemesini gerektiğini düşündüğümüz polis ne yapıyor? Devlet ne yapıyor? Bu vahşetin neden önüne geçil(e)miyor?

tuğçe antropoloji Henüz 15 yaşındaydı. Ailesi köyün en zengin adamlarından biriyle evlendirmek istedi. Çünkü genç kız olmuştu artık. Köylük yerde kız kısmı bu yaşa kadar bekar durmazdı. Aralarında 20 yaş olmasına rağmen onun için en mükemmel kismetdi. Elini sıcak sudan soğuk suya değdirmeyecekti. Ağırlığınca altın ve başlık parası da caba-sıydı. Evlenmeyip de ne yapacaktı? Ailenin bütün kadınları evliliği anlattı ona rahat edeceğini koca evinde huzur olduğunu. Daha çocuktuk ikna oldu gerçi olmasa da bir şey fark etmezdi. Baba böyle buyurmuş diğer tarafla anlaşmıştı.

Çeyiz torbaları gel gitti kınalar yakıldı ufacık yaşında gelinlik giydi her şeyden habersizdi ve umutluydu. Baba evinde çektiği çileden kurtulmanın hayalini kurdu, daha görmediği kocasının onu mutlu edeceğini sandı. Evlenir evlenmez tarlada fındık toplamaya, kaynanasını memnun etmeye, kocasının ayaklarını yıkamaya, ne denirse onu yapmaya mecbur tutuldu. Karşı gelemezdi çünkü gelirse dayak yerd. Her gün evin işini yapıyor, akşam için yemek hazırlıyor oradan oraya koşturuyor yine de yaranamıyordu.

Şiddetin her türüsünü görmüştü hem de çocuklarının gözünün önünde. Odunla kolu kırılmış sesini çıkarmamıştı. Vücudunda sigara söndürülmüş ütüyüle yaktım demişti. Kocasının dediği adam penseyle dişlerini çe-

kince komşuları jandarmaya haber vermişti. Ama koca korkusundan 'inek tepti' dedi. Çünkü ölümle tehdit ediliyordu her gün bin kere ölmesine rağmen. Oğlu dayanamayıp şikayetçi olunca gerçek ortaya çıkmıştı. Kocasından dayak yemiş, dişleri penseyle sökülüştü.

Bu anlattıklarım korkunç bir hikaye gibi gelebilir ve keşke öyle olsaydı. Habertürk'ün 16.04.2013 tarihinde yayınladığı haberde : 'Samsun'un Vezirköprü İlçesi'ne bağlı bir köyde Veysel M., eşi Hamide M.'yi tekme tokat dövüp penseyle 3 dişini de söktü. Eşinden korktuğu için hastanede "İnek tepti" diyen kadın, ilk evliliğinden olan oğluna olayı anlatınca Veysel M., gözaltına alındı. Savcılık kararıyla serbest bırakıldı.'

İşte geldiğimiz bu noktada kendimize sormamız gerekiyor. Bu şiddeti önlemesi gerektiğini düşündüğümüz polis ne yapıyor? Devlet ne yapıyor? Bu vahşetin neden önüne geçiril(e)miyor?

Bu şiddetin azalması gerekirken, hızla artış devam ediyor. Kadına şiddetin önlenmesinde polis medya devlet ne kadar etkili? "Kadına şiddete hayır" cümlesi herkesin ağzında ama uygulamaya geçen bir devlet kurumu yok bir şeylerin uygulamaya geçmesi için daha yüksek şekilde sesimizi çıkarmalı, kadınların şiddete boyun eğmeyeceğini onlara göstermeliyiz.

**Senin denizin var İstanbul,
Bakıp bakıp hayal kurabileceğin,
Işığın var senin hiç kararmayacak.
Yolun var, kim bilir daha kaç kişi yol alacak.**

**Senin sevilenin var İstanbul,
Gözlerini kapattığın da düşünebileceğin..
Yarınların var senin,
Üzerinde istediğini yapabileceğin...**

**Senin sevdaların var İstanbul,
İçinde, seni de yaşatabileceğin.
Gökyüzün var uçsuz buçaksız,
Kuşlarıyla konuşabileceğin...**

Mektubunuz var!

Sevgili dostlar, uzaklardan, yakınlardan, merhaba...

Soru sormakta direnmek bizi hem uzaklaştırıyor, hem yakınlıştırıyor. Ben bu yüzden sizin yanınıza gelemiyorum. Ama tam da bu yüzden, yepyeni yollar keşfediyoruz.

Ulusların, devletlerin, her türlü iktidar sarmalının ötesinde, tarafsız olmayan ama bağımsız olan bir düşünsel alan yaratıyoruz.

Orada sınırlar olmadığı için de, buluşuyoruz sürekli...

Soru sormaya devam o zaman!

Sevgiyle! Pınar Selek

mevzu
kafasına göre çıkar #3

Gel sen de mevzu çıkar

...yazılarını, çizilerini yollayabilirsin

... felsefesosyolojikolektifi@gmail.com

Edebiyat Felsefe-Sosyoloji Kolektifi